

Udskriftsdato: lørdag den 13. juni 2026

AFG nr 9966 af 26/08/2025 (Gældende)

Lån fra selskab til eneanpartshavers ægtefælles selskab

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: 25-2866592

Lån fra selskab til eneanpartshavers ægtefælles selskab

Spørger var en person, der ejede hele kapitalen i et anpartsselskab. Selskabet lånte i 2021-2024 i alt ca. 1,5 mio. kr. til spørgers hustrus anpartsselskab for at finansiere selskabets drift, herunder primært til aflønning af spørgers hustru, som arbejdede i selskabet. Skatterådet bekræftede, at lånene ikke var omfattet af ligningslovens § 16 E.

Skatterådsmøde 26. august 2025 - SKM2025.503.SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at lånene fra H1 ApS til G1 ApS ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E, da der er tale om lån mellem to selskaber og ikke til en fysisk person?
2. Såfremt Skatterådet ikke kan bekræfte spørgsmål 1, kan Skatterådet da bekræfte, at lånene ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E, da der er en reel forretningsmæssig begrundelse for lånene (finansiering af G1 ApS' drift)?
3. Såfremt Skatterådet finder, at lånene er omfattet af ligningslovens § 16 E, kan Skatterådet da bekræfte, at beskatningen skal ske som udbytte og ikke som løn, da jeg ikke har været ansat i G1 ApS?

Svar

1. Ja
2. Bortfalder
3. Bortfalder

Beskrivelse af de faktiske forhold

A (Spørger), er enejer af H1 ApS (CVR-nr. X), som blev stiftet i 2018.

Spørgers kone, B, er enejer af G1 ApS (CVR-nr. X), som blev stiftet i 2021.

G1 ApS har i perioden 2021-2024 lånt i alt ca. X mio. DKK fra H1 ApS.

For hvert lån er der udarbejdet et formelt lånedokument, som specificerer lånevilkårene, herunder en rente på 4% p.a.

Lånene blev ydet for at finansiere G1 ApS' drift, herunder primært til aflønning af Spørgers kone, som arbejdede fuld tid i virksomheden indtil februar 2023 og deltid frem til marts 2024. Virksomhedens formål var at (...), og der var en forventning om, at virksomheden ville generere omsætning og overskud på sigt.

Før lånene blev ydet, fik Spørger rådgivning fra sin daværende revisor (Revisionsfirmaet R1, senere R2), som bekræftede, at løsningen var lovlig, angiveligt efter ekstern skatteekspertvurdering.

Lånene er bogført i begge selskabers regnskaber. I H1 ApS' årsrapporter for 2021, 2022 og 2023 fremgår lånene som et tilgodehavende i Specifikationshæftet, og i G1 ApS' årsrapporter for samme år fremgår lånene som gæld. Der er løbende beregnet og tilskrevet renter på lånene i overensstemmelse med låneaftalerne.

Da G1 ApS ikke opnåede den forventede omsætning, besluttede Spørgers kone i slutningen af 2024 at lukke virksomheden. I den forbindelse har en ny revisor i R2 påpeget, at lånet potentielt kunne blive anset som et ulovligt aktionærlån omfattet af ligningslovens § 16 E.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Vedrørende spørgsmål 1 og 2 (lånenes omfattelse af ligningslovens § 16 E)

Det er min opfattelse, at lånene fra H1 ApS til G1 ApS ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E af følgende grunde:

Lån mellem selskaber: Ligningslovens § 16 E omtaler specifikt lån "til en fysisk person". Lånene er ydet mellem to selskaber og ikke til en fysisk person. Dette understøttes af Skatterådets afgørelse i SKM2014. 279. SR, hvor et udlån fra en forælders selskab til selskaber ejet af vedkommendes børn ikke var omfattet af bestemmelsen, og Skatterådet udtalte, at "bestemmelsen kun omfatter lån, der ydes til fysiske personer."

Forretningsmæssig begrundelse: Lånene har en reel forretningsmæssig begrundelse, da de er ydet for at finansiere G1 ApS' drift, herunder aflønning af min kone, som arbejdede i virksomheden. Dette er i overensstemmelse med normal forretningsmæssig praksis og ikke et forsøg på at omgå beskatning af løn eller udbytte.

Markedsmæssige vilkår: Lånene er ydet på markedsmæssige vilkår med en rente på 4% p.a., hvilket på udlånstidspunktet var en markedskonform rente. Dette taler for, at lånene er ydet på armslængdevilkår og dermed har en forretningsmæssig karakter.

Formelle lånedokumenter: Der er udarbejdet formelle lånedokumenter for alle lån, hvilket understreger, at der er tale om reelle lån og ikke forsøg på at omgå skattereglerne.

Korrekt regnskabsmæssig behandling: Lånene er bogført i begge selskabers regnskaber, hvilket yderligere understreger, at der er tale om reelle lån.

Ingen personlig rådighed: Midlerne fra lånene er anvendt til G1 ApS' drift og ikke stillet til rådighed for mig personligt.

Rådgivning fra revisor: Vi fik rådgivning fra vores daværende revisor, som bekræftede, at løsningen var lovlig, angiveligt efter ekstern skatteekspertvurdering.

Yderligere analyse af dobbelt- og tredobbeltsbeskatningsproblematikken i forbindelse med lånet mellem H1 ApS og G1 ApS og hvorvidt dette lån bør være omfattet af ligningslovens § 16 E:

1. Indledning

Denne analyse undersøger dobbelt- og tredobbeltsbeskatningsproblematikken i forbindelse med lånet mellem H1 ApS og G1 ApS, og hvorvidt dette lån bør være omfattet af ligningslovens § 16 E. Analysen er baseret på en grundig gennemgang af gældende lovgivning, retspraksis og administrative afgørelser, samt de specifikke forhold i den konkrete sag.

2. Beskrivelse af den potentielle tredobbelte beskatning

I den konkrete situation med lånet mellem H1 ApS og G1 ApS kan der potentielt opstå en tredobbelts beskatning, hvis lånet anses for omfattet af ligningslovens § 16 E:

2.1 Første beskatning: Selskabsskat i H1 ApS

De midler, der er udlånt fra H1 ApS til G1 ApS, stammer fra overskud i H1 ApS som allerede er blevet beskattet med selskabsskat på 22%. Dette fremgår af årsrapporterne for H1 ApS for 2019-2023, hvor selskabet har betalt selskabsskat af sit overskud.

2.2 Anden beskatning: Personlig indkomstskat af løn til ægtefællen

Midlerne fra lånet er primært blevet anvendt til at aflønne ægtefællen til Spørger, som arbejdede fuld tid i G1 ApS indtil februar 2023 og deltid frem til marts 2024. Denne løn er blevet beskattet som personlig indkomst med op til ca. 56% (afhængigt af den samlede indkomst og skatteprocent).

Dette fremgår af årsrapporterne for G1 ApS for 2021-2023, hvor der er udgiftsført lønomkostninger, og hvor ægtefællen har modtaget løn, som er blevet beskattet.

2.3 Potentiel tredje beskatning: Beskatning efter ligningslovens § 16 E

Hvis lånet anses for omfattet af ligningslovens § 16 E, vil det blive beskattet som enten udbytte (42%) eller løn (op til ca. 56%) hos Spørger personligt. Dette vil medføre en tredje beskatning af de samme midler.

2.4 Samlet effektiv beskatning

Den samlede effektive beskatning ved en tredobbelt beskatning kan beregnes som følger:

1. Første beskatning (selskabsskat): 22%
2. Anden beskatning (personlig indkomstskat af løn): op til 56%
3. Potentiel tredje beskatning (ligningslovens § 16 E): 42-56%

Dette giver en samlet effektiv beskatning på omkring 100%, hvilket betyder, at hele det oprindelige beløb i praksis vil være gået til skat.

3. Lovgivers hensigt med ligningslovens § 16 E

3.1 Formålet med ligningslovens § 16 E

Formålet med ligningslovens § 16 E var at forhindre, at aktionærer kunne tage midler ud af deres selskaber som lån i stedet for som skattepligtig løn eller udbytte.

Dette fremgår bl.a. af bemærkningerne til lovforslaget (L 199 2011-12), hvor det anføres:

“Ligningslovens § 16 E skal fjerne incitamentet til at udbetale løn eller udbytte i form af lån.”

Formålet var således at forhindre skatteundgåelse, ikke at skabe situationer med dobbelt- eller tredobbelt-beskatning.

3.2 Proportionalitetsprincippet Et grundlæggende princip i dansk skatteret er proportionalitetsprincippet, som indebærer, at indgreb i borgernes økonomiske forhold skal være proportionale med det formål, der søges opnået. En tredobbelt beskatning, der resulterer i en effektiv beskatning på omkring 100%, kan næppe anses for at være proportional med formålet om at forhindre skatteundgåelse.

4. Relevant retspraksis

4.1 Landsskatterettens afgørelse af 30. maj 2022 i sag 20-0095231

I denne sag ændrede Landsskatteretten Skattestyrelsens afgørelse vedrørende beløb, der allerede var beskattet som løn. Landsskatteretten fandt, at det ville være i strid med lovgivers hensigt at beskatte de samme midler to gange.

Sagen omhandlede en situation, hvor en hovedaktionær havde modtaget beløb fra sit selskab, som var blevet beskattet som løn. Skattestyrelsen havde anset beløbene for at være omfattet af ligningslovens § 16 E og ville beskatte dem igen. Landsskatteretten fandt, at dette ville medføre en dobbeltbeskatning, som ikke kunne antages at være i overensstemmelse med lovgivers hensigt.

Denne afgørelse er relevant for nærværende situation, da den viser, at Landsskatteretten anerkender, at dobbeltbeskatning ikke er i overensstemmelse med lovgivers hensigt med ligningslovens § 16 E.

4.2 Højesterets dom i SKM2023. 273. HR

I denne sag fandt Højesteret, at et lån ydet af eneanpartshaverens selskab til eneanpartshaverens kæreste skulle anses for et indirekte lån til eneanpartshaveren, jf. ligningslovens § 16 E. Sagen adskiller sig dog fra nærværende situation på flere punkter:

1. I nærværende situation er der tale om et lån mellem to selskaber, ikke et lån til en fysisk person
2. I nærværende situation er der en klar forretningsmæssig begrundelse for lånet (finansiering af selskabets drift)
3. I nærværende situation er midlerne anvendt til at aflønne ægtefællen, som arbejdede i virksomheden, og denne løn er allerede beskattet

Disse forskelle taler for, at nærværende situation bør behandles anderledes end sagen i SKM2023. 273. HR.

5. Argumenter mod beskatning efter ligningslovens § 16 E

5.1 Allerede beskattet som selskabsindkomst og personlig indkomst

Det stærkeste argument mod, at lånet mellem H1 ApS og G1 ApS skal være omfattet af ligningslovens § 16 E, er, at midlerne allerede er beskattet både som selskabsindkomst i H1 ApS og som personlig indkomst ved udbetaling af løn til ægtefællen fra G1 ApS.

En yderligere beskatning efter ligningslovens § 16 E ville medføre en tredobbelt beskatning, som ikke kan antages at være i overensstemmelse med lovgivers hensigt.

5.2 Ingen skatteundgåelse

Formålet med ligningslovens § 16 E var at forhindre skatteundgåelse. I nærværende situation er der ikke tale om skatteundgåelse, da midlerne allerede er beskattet både som selskabsindkomst og som personlig indkomst.

5.3 Proportionalitetsprincippet

En tredobbelt beskatning, der resulterer i en effektiv beskatning på omkring 100%, kan næppe anses for at være proportional med formålet om at forhindre skatteundgåelse.

5.4 Landsskatterettens praksis Landsskatterettens afgørelse af 30. maj 2022 i sag 20-0095231 viser, at Landsskatteretten anerkender, at dobbeltbeskatning ikke er i overensstemmelse med lovgivers hensigt med ligningslovens § 16 E.

6. Konklusion

Baseret på ovenstående analyse er der stærke argumenter for, at lånet mellem H1 ApS og G1 ApS ikke bør være omfattet af ligningslovens § 16 E, da dette ville medføre en tredobbelt beskatning, som ikke kan antages at være i overensstemmelse med lovgivers hensigt.

Den samlede effektive beskatning på omkring 100% ville være i strid med proportionalitetsprincippet og ville gå langt ud over formålet med ligningslovens § 16 E, som var at forhindre skatteundgåelse.

Landsskatterettens afgørelse af 30. maj 2022 i sag 20-0095231 understøtter dette synspunkt, da Landskatteretten her anerkendte, at dobbeltbeskatning ikke er i overensstemmelse med lovgivers hensigt med ligningslovens § 16 E.

Vedrørende spørgsmål 3 (beskatning som udbytte eller løn)

Såfremt Skatterådet finder, at lånene er omfattet af ligningslovens § 16 E, er det min opfattelse, at beskatningen skal ske som udbytte og ikke som løn, da jeg ikke har været ansat i G1 ApS.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at lånene fra H1 ApS til G1 ApS ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E, da der er tale om lån mellem to selskaber og ikke til en fysisk person.

Begrundelse

Det fremgår af ligningslovens § 16 E, at bestemmelsen omfatter selskabers direkte eller indirekte lån til fysiske personer med bestemmende indflydelse på selskabet:

"Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2."

Det fremgår af bemærkningerne til betænkningen til ligningslovens § 16 E, at beskatning af indirekte lån skal forhindre omgåelse:

"Det vil fortsat være muligt at ramme omgåelsestilfælde og beskatte lån til en personlig hovedaktionær, der indskyder ét eller flere selskaber mellem sig og det långivende selskab, idet beskatningen også omfatter lån, der indirekte ydes til en personlig aktionær med bestemmende indflydelse i selskabet."

Det afhænger således af en konkret vurdering af de faktiske forhold, hvorvidt lån fra et selskab til et andet selskab er omfattet af ligningslovens § 16 E.

Spørger henviser til Skatterådets afgørelse offentliggjort som SKM2014. 279. SR, hvor et udlån fra en forælders selskab til selskaber ejet af vedkommendes børn ikke var omfattet af bestemmelsen, og Skatterådet udtalte, at "bestemmelsen kun omfatter lån, der ydes til fysiske personer."

I SKM2024. 532. SR henviste Spørger også til SKM2014. 279. SR, hvortil Skatterådet bemærkede, at "ligningslovens § 16 E også omfatter indirekte lån til fysiske personer. I SKM2014. 279. SR gav de faktiske forhold ikke anledning til at diskutere, hvorvidt de pågældende lån udgjorde indirekte lån til hovedaktionæren."

Spørger oplyser, at lånene blev ydet for at finansiere For G1 ApS' drift, herunder primært til aflønning af Spørgers kone, som arbejdede fuld tid i virksomheden indtil februar 2023 og deltid frem til marts 2024 samt at midlerne ikke blev stillet til rådighed for spørger personligt.

Låneprovenuet er således tilgået G1 ApS til brug for selskabets drift og er ikke tilgået Spørger.

Derimod er låneprovenuet via løn til Spørgers kone tilgået denne. Skattestyrelsen bemærker hertil, at det fremgår af lovforslag nr. 199 fremsat den 14. august 2012, at:

"Lovforslaget har til formål at fjerne de eksisterende skattemæssige incitamenter til at optage aktionærlån som skattefrit alternativ til at hæve løn eller udbytte i selskabet."

"Med lovforslaget indføres beskatning af visse aktionærlån. Hermed fjernes incitamentet til at optage aktionærlån uden hensigt om at betale lånet tilbage som et skattefrit alternativ til løn eller udbytter. Beskatningen sker på udbetalingstidspunktet og sker som beskatning af løn, udbytte (...) afhængigt af låntagers tilknytningsforhold til selskabet."

Det er Skattestyrelsen opfattelse, at det låntagende selskabs anvendelse af låneprovenuet til udbetaling af skattepligtig løn til Spørgers kone ikke kan sidestilles med det forsøg på omgåelse af ligningslovens § 16 E og formålet hermed, der forelå i SKM2019. 377. ØLR, hvor låneprovenuet via videreudlån fra et uafhængigt selskab blev forsøgt stillet skattefrit til rådighed for spørgerens hustru.

Låneprovenuet beskattes således i nærværende sag netop som følge af lønudbetalingen til Spørgers kone og låneprovenuet overføres derfor ikke som skattefrit alternativ til løn eller udbytte.

Det er på dette grundlag Skattestyrelsens vurdering, at lånet ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E, jf. hertil SKM2025. 176. SR, hvor det låntagende selskab ville anvende låneprovenuet til forretningsmæssige investeringer og hverken aktionæren i det långivende selskab eller dennes familie ville få privat råderet over låneprovenuet. Lånet var ikke omfattet af ligningslovens § 16 E.

Skattestyrelsen bemærker, at Spørger er udbytteskattepligtig af låneprovenuet efter ligningslovens § 16 A, hvis låneprovenuet reelt var en gave til G1 ApS, fordi der f.eks. ikke på lånetidspunktet var udsigt til, at selskabet kunne tilbagebetale lånet, jf. principperne i SKM2023. 7. HR, hvor Højesteret fandt, at det danske selskabs overbetalinger til Dubai-selskabet ikke var sket i det danske selskabs interesse, men udelukkende i enejerens interesse, og at overbetalingerne måtte anses for maskeret udlodning til enejereren.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at såfremt Skatterådet ikke kan bekræfte spørgsmål 1, så kan Skatterådet bekræfte, at lånene ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E, da der er en reel forretningsmæssig begrundelse for lånene (finansiering af G1 ApS' drift).

Begrundelse

Spørgsmålet bortfalder som følge af indstillingen til svar på spørgsmål 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Bortfalder".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at såfremt Skatterådet finder, at lånene er omfattet af ligningslovens § 16 E, så kan Skatterådet bekræfte, at beskatningen skal ske som udbytte og ikke som løn, da Spørger ikke har været ansat i G1 ApS

Begrundelse

Spørgsmålet bortfalder som følge af indstillingen til svar på spørgsmål 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Bortfalder".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Ligningslovens § 16 E

Stk. 1. Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnings uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2, 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2, 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstillelser og på midler, der stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling af lån m.v., der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst.

Praksis

SKM2023. 273. HR

Sagen angik, om et lån ydet af hovedanpartshaverens selskab til hovedanpartshaverens kærestes skulle anses for et indirekte lån - og dermed for en skattepligtig hævning - til hovedanpartshaveren, jf. ligningslovens § 16 E, jf. § 16 A.

Det var hovedanpartshaverens synspunkt, at ligningslovens § 16 E alene omfatter lån til hovedanpartshaveren selv samt til personer, der har den i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt., nævnte relation til hovedanpartshaveren i det långivende selskab.

Højesteret tiltrådte, at de i forarbejderne angivne eksempler på nærtstående (ægtefæller og børn) ikke kunne anses for udtømmende, og at der hverken i ordlyden eller i forarbejderne er støtte for en antagelse om, at indirekte lån til en hovedanpartshaver alene kan ske ved, at der ydes et lån til den pågældendes nærtstående som omhandlet i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt.

Højesteret tiltrådte endvidere, at lånet alene var ydet i kraft af hovedanpartshaverens personlige relation til låntager, og at det ikke kunne føre til en anden vurdering, at hovedanpartshaveren og låntager ikke havde fælles bopæl på tidspunktet for lånet.

Højesteret tiltrådte således, at lånet skulle anses for at have passeret hovedanpartshaverens økonomi og dermed for også at være ydet indirekte til hende.

På den baggrund blev landsrettens frifindelse af Skatteministeriet stadfæstet.

SKM2023. 7. HR

Sagen udspringer af en Transfer Pricing-sag mellem et dansk selskab og dets udenlandske søsterselskab i Dubai (Højesterets sagsnr. BS-22176/2021-HJR).

I Transfer Pricing-sagen havde skattemyndighederne fundet, at de kontrollerede transaktioner ikke var fastsat på armslængdevilkår efter ligningslovens § 2, stk. 1, da betalingen fra det danske selskab til Dubai-selskabet ikke stemte overens med de udførte funktioner og påtagede risici, samt at TP-dokumentationen var mangelfuld efter den dagældende skattekontrollovs § 3 B, stk. 8.

Skattemyndighederne udøvede derfor et skøn over de kontrollerede transaktioner, hvorefter det danske selskabs skattepligtige indkomst skulle forhøjes med 58.406.991 kr. svarende til den overbetaling, som det danske selskab havde ydet til Dubai-selskabet.

Skattemyndighederne forhøjede samtidig eneejeren af de koncernforbundne selskabers skattepligtige indkomst med overbetalingen på ca. 58,4 mio. kr., idet det måtte anses som maskeret udlodning af udbytte, jf. ligningslovens § 16 A. Skattemyndighederne begrundede det med, at det alene var i ejerens interesse, at det danske selskab havde overkompenseret hans skattefrie selskab i Dubai i strid med ligningslovens § 2, stk. 1.

Under landsretssagen blev der af skatteyderen rejst spørgsmål om, hvorvidt der var hjemmel til betalingskorrektur i henhold til ligningslovens § 2, stk. 5, med henblik på, at eneejeren ikke skulle beskattes af maskeret udlodning. Landsskatteretten havde ikke taget stilling til, om betingelserne for betalingskorrektur var opfyldt, samt om maskeret udbytte udgjorde sekundære justeringer i henhold til ligningslovens § 2, stk. 5, da Landsskatteretten ved sin afgørelse havde fundet, at overkompensationen ikke udgjorde maskeret udlodning.

Ved dom af 7. november 2022 i Transfer Pricing-sagen (BS-22176/2021-HJR) fandt Højesteret, at skattemyndighederne havde været berettiget til at udøve et skøn, og at der ikke var grundlag for at tilsidesætte skattemyndighedernes skøn med hensyn til prisen.

Spørgsmålet var herefter i denne sag, om skattemyndighedernes skøn i forhold til overbetalingerne på ca. 58,5 mio. kr. kunne anses for maskeret udlodning til eneejeren, som han skal beskattes af, jf. ligningslovens § 16 A, stk. 1.

Højesteret udtalte, at Dubai-selskabet ikke i noget omfang betalte skat, og den merindtjening hos Dubai-selskabet, som overbetalingerne havde indebåret, ville kunne udloddes skattefrit fra Dubai-selskabet til eneejeren, idet sådanne udlodninger ikke var undergivet skattepligt efter danske skatteregler og efter det oplyste heller ikke efter skatteregler i De Forenede Arabiske Emirater.

Højesteret fandt, at det danske selskabs overbetalinger til Dubai-selskabet ikke var sket i det danske selskabs interesse, men udelukkende i eneejerens interesse, og at overbetalingerne måtte anses for maskeret udlodning til eneejeren.

Højesteret udtalte videre, at eneejeren ikke personligt var part i de kontrollerede transaktioner mellem det danske selskab og Dubai-selskabet, hvorfor han derfor ikke kunne undgå udbyttebeskatning med henvisning til ligningslovens § 2, stk. 5, der angår betalingskorrektur for parter i kontrollerede transaktioner.

Højesteret fandt derfor - i modsætning til landsretten - at der ikke var grundlag for at hjemvise sagen.

Skatteministeriet blev på den baggrund frifundet.

SKM2019. 377. ØLR

Sagen angik, om appellanten var skattepligtig af et beløb på 3,5 mio. kr. som udbytte i henhold til ligningslovens § 16 E, stk. 1. Spørgsmålet var i den forbindelse, om et af appellanten ejet selskab gennem et etableret lånearrangement havde stillet midler til rådighed for appellantens hustrus virksomhed.

Appellantens selskab havde ydet et ulovligt aktionærlån til appellantens hustru. Dette lån skulle indfries, og hustruen lånte ved en låneaftale af 10. september 2012 3,5 mio. kr. af et uafhængigt selskab. Samme dag lånte det pågældende selskab 3,5 mio. kr. af appellantens selskab. Appellanten og ejeren af det uafhængige selskab var venner og gamle kolleger.

Byretten havde lagt til grund, at de to låneaftaler var indbyrdes afhængige, og at der ikke var nogen forretningsmæssig begrundelse for det uafhængige selskabs udlån til hustruen. Der blev lagt vægt på, at lånet til hustruen var ydet på usædvanlige vilkår, og at det uafhængige selskab af likviditetsmæssige grunde ikke kunne yde lånet til hustruen, medmindre selskabet samtidig kunne låne et tilsvarende beløb af skatteyderens selskab, hvorfor midlerne i realiteten kom fra dette selskab. Byretten fandt derfor, at der forelå en situation som omhandlet i ligningslovens § 16 E, stk. 1, jf. § 2, idet skatteyderens selskab reelt havde stillet midler til rådighed for hustruen.

Østre Landsret tiltrådte med nogle yderligere bemærkninger, og i øvrigt af de af byretten anførte grunde, at lånekonstruktionen er omfattet af ligningslovens § 16 E, stk. 1, jf. § 2, idet appellantens selskab reelt havde stillet midler til rådighed for hustruen. Landsretten anførte, at det ikke kunne føre til en anden vurdering, at det andet selskab ikke havde en sådan forbindelse som nævnt i ligningslovens § 2 med hverken appellanten eller hans hustru, idet bestemmelsen udtrykkeligt også omfatter situationer, hvor midler stilles indirekte til rådighed.

Byrettens dom blev derfor stadfæstet.

SKM2025. 176. SR

Spørger var en person, der ejede hele kapitalen i både et dansk selskab og et udenlandsk selskab. Der var likvid kapital til rådighed hos det danske selskab og Spørger ønskede derfor at lade dette selskab foretage udlån til det udenlandske selskab, der havde behov for at låne midler til forretningsmæssige investeringer. Skatterådet kunne bekræfte, at udlån fra Spørgers helejede danske selskab til det af Spørger ligeledes helejede udenlandske selskab kunne foretages uden skattemæssige konsekvenser for Spørger.

SKM2024. 532. SR

A påtænkte at lade sit helejede selskab H1 ApS låne ca. 930.000 kr. til H2 II ApS, der var ejet af A's samlever via H2 ApS. H2 II ApS skulle bruge midlerne til at tilbagebetale et lån til samleveren på samme beløb. Det blev i den forbindelse ønsket bekræftet, at et sådant udlån fra H1 ApS ikke ville udløse beskatning hos A.

I SKM2023. 273. HR fandt Højesteret, at et lån ydet af eneanpartshaverens selskab til eneanpartshaverens kæreste skulle anses for et indirekte lån til eneanpartshaveren, jf. ligningslovens § 16 E.

SKM2019. 377. ØLR angik, om appellanten var skattepligtig af et beløb på 3,5 mio. kr. i medfør af ligningslovens § 16 E, stk. 1. Spørgsmålet var i den forbindelse, om et af appellanten ejet selskab gennem et etableret lånearrangement havde stillet midler til rådighed for appellantens hustrus virksomhed. Østre Landsret fandt, at lånekonstruktionen var omfattet af ligningslovens § 16 E, stk. 1, jf. § 2, idet appellants selskab reelt havde stillet midler til rådighed for hustruen.

Ved den samlede konstruktion opnåedes på tilsvarende vis som i SKM2019. 377. ØLR, at der blev stillet midler til rådighed for hovedanpartshaver A's samlever. Sådan som sagen forelå oplyst, var der ingen forretningsmæssig begrundelse for H1 ApS' foretagelse af det pågældende udlån, og dette kunne derfor ikke anses for ydet i selskabets interesse. Lånet fra H1 ApS til H2 II ApS skulle alene anses for et udslag af A's personlige relation til samleveren, jf. SKM2023. 273. HR.

Det pågældende udlån fra H1 ApS skulle som følge heraf anses for et indirekte lån til A omfattet af ligningslovens § 16 E, stk. 1, 1. pkt., hvorfor Skatterådet besvarede spørgsmålet benægtende.

SKM2014. 279. SR

Skatterådet bekræfter, at lån fra A A/S til de udspaltede selskaber ejet af A's børn ikke vil være omfattet af ligningslovens § 16 E, idet bestemmelsen kun omfatter lån, der ydes til fysiske personer.